

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גולדבלט (גילעד)	שם פרטי: עזה
---------------------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: בלומנשטיין	בלועזית	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: אסתר (ארנסטינה)	בלועזית	מין: ז / נ תאריך לידה: 1.2.1918
מקום לידה (ישוב, מחוז): סטניסלבוב (גליציה)	בלועזית	ארץ לידה: פולין
שם פרטי של האב: יעקוב	שם פרטי ושם נעורים של האם: מינה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: סטניסלבוב	בלועזית	ארץ המגורים: פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: תיכון	מקצוע לפני המלחמה: תופרת	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ליטא		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי? מחנה עבודה בצפון אורל		
מקום השחרור: סמרקנד באוזבקיסטן	תאריך השחרור: 1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? סמרקנד	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: קפריסין	שנת עליה: 1948	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): מולדת

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

היינו שישה ילדים, אני החמישית. אבא היה סוחר בדים ואמא עקרת בית. הבית היה בית מסורתי. סיימתי בית ספר ולמדתי תפירה. הייתי בת 19 כשהמלחמה התחילה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

הגרמנים נכנסו בספטמבר 1939 והפציצו את העיר. הם רצו לראות את הבור מההפצצות, ואז נכנסו ללא כל התנגדות. אני הייתי אז בשומר הצעיר. חשבנו שהסובייטים נכנסו, באותה תקופה רצינו לעלות ארצה- אבל הסובייטים לא אפשרו. ברחתי לליטא, שם הייתה התארגנות במסגרת השומר הצעיר. הסובייטים נכנסו לליטא, אבל לא הפריעו בהתארגנות. הם רצו שהיהודים יקבלו זהות סובייטית. נשארתי בליטא. בגיל 20 התחתנתי עם בחור, שעבר איתי את המעבר הקשה מפולין. הרוסים חילקו סרטיפיקטים, מי שקיבל עלה לארץ והשאר נשארו בליטא כפליטים וקיבלו דמי מחיה מהג'וינט. בגיל 22 נשלחתי למחנה עבודה בהרי אורל. העבודה הייתה מאוד קשה, ללא תנאים וללא אוכל. הפרידו ביני לבין בעלי. אנשים נפטרו בשל התנאים הקשים. שהיתי במחנה תשעה חודשים, כאזרחית פולניה. אזרחים רוסים שהו יותר במחנה. היו במחנה נזירות שנשלחו לשם כדי לעזור, ואיתם הייתי. אחרי השחרור חיפשתי את בעלי. הוא נקרא להתגייס לצבא האדום, אבל סירב. הוא בדיוק עזב את מחנה העבודה. נשארו בסמרקנד שבאוזבקיסטן עד שנת 1944. למדתי לארוג בגדים אוזבקים, ובעלי עבד כצלם. קיבלנו דולרים מהשומר הצעיר, בעזרתם שיחדנו פקידים רוסים. קיבלנו תעודות מזויפות, שיחדנו פקידי רכבת- עד שהגענו ללבוב, שם התאספו ניצולים. משם נסענו לצ'כיה ואיטליה, ומשם באוניית מעפילים ארצה. המשפחה נשארה בעירה שנשלטה בידי אוקראינים. הם "עשו את העבודה" עבור הגרמנים ורצחו יהודים לאורך נהר בשיזה, העובר מרומניה לפולין.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עלינו ארצה באוניה מולדת, שהייתה קטנה וצפופה מאוד. התקיימו ממים ועוגיות, ונאלצנו לעבור מצד לצד כדי לא לטבוע. הבריטים עצרו את האוניה בכניסה לחיפה, ושלחו אותה לקפריסין. שהינו בקפריסין שנה וחצי, עד לקום המדינה. גרנו בצריפים בקבוצות ולא נתנו לנו לצאת. חיפשנו עבודות יזומות כדי לא להשתעמם. הגיעו אנשים מהעיר שלה והתארגנו יחד לחגוג את חג הפסח. שושנה דמארי הגיעה ושרה איתנו.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו')::

עליתי עם בעלי בשנת 1948. אחד החברים מהקבוצה שלנו היה כבר חבר בקיבוץ המעפיל, והוא הביא אותנו לשם. שם נולדו שני ילדיי. בשנת 1952 עברנו לשער העמקים. עבדתי בעבודות שונות- לול, מטפלת, במטבח, הכנת שקיות חלב ועוד. כיום יש לי חמישה נכדים ושני נינים, הגרים באזור המרכז. בעלי נפטר לפני 25 שנה.